

Ст. Андреевъ

Военниятъ музей въ София

Когато вървимъ по улица Московска, къмъ църквата св. Александъръ Невски, погледътъ ни се спира на нѣколко орждия, които мълчаливо стоятъ наредени въ единъ дворъ. Задъ тѣхъ се издига скромна двуетажна постройка. Това е Военниятъ музей.

По-рано това здание е било частенъ домъ, после воененъ клубъ, а сега въ него временно е подреденъ Военниятъ музей. То е недостатъчно — нѣма мѣсто да се изложатъ всички събрани предмети и картини, свързани съ славнитѣ бойни спомени и подвизи на българския народъ, но въ скоро време ще се построи величествена сграда, която напълно ще отговаря за целта.

Пристѣпваме съ особенъ трепетъ къмъ това светилище на българския героиченъ духъ. Влизаме въ двора. Тукъ сж наредени голѣми и малки орждия, които нѣкога сж бѣлвали огънь по цѣлия Балкански полуостровъ. Повечето сж чужди и сж взети като военна плячка. Наредени сж и български орждия. Тѣ ни интересуватъ повече. Особено дълго се спрѣхме при единъ образецъ на черешово топче, за което сме чели толкова много. То е отъ дърво, пристегнато съ желязни обрѣчи; за гранати служели топузи отъ кантари. Действието му било нищожно. Но каква въра и какво въодушевление сж създавали тия наивни съоръжения! Тѣ окриляха българския духъ въ неравната борба, и тоя духъ счупи робскитѣ вериги.

Музейното помѣщение се състои отъ два етажъ, съ много стаи.